

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Rzeszowie

LRZ.410.003.03.2018

P/18/022

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Rzeszowie

ul. Kraszewskiego 8, 35-016 Rzeszów

T +48 17 780 23 00, F +48 17 780 23 06

lrz@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

<i>Numer i tytuł kontroli</i>	P/18/022 – Działalność samorządowych instytucji kultury
<i>Jednostka przeprowadzająca kontrolę</i>	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie
<i>Kontrolerzy</i>	Stanisław Tobolewski, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli LRZ/34/2018 z dnia 2 lutego 2018 r.

(dowód: akta kontroli str. 1)

<i>Jednostka kontrolowana</i>	Muzeum Podkarpackie w Krośnie, ul. Piłsudskiego 16, 38-400 Krosno (zwane w dalszej treści „Muzeum”)
<i>Kierownik jednostki kontrolowanej</i>	Jan Gancarski – Dyrektor Muzeum od 1 lipca 1998 r. (dowód: akta kontroli str. 2-3)

II. Ocena kontrolowanej działalności¹

Ocena ogólna i jej uzasadnienie

W latach 2015-2017 Muzeum właściwie prowadziło działalność kulturalną, co było – zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej² – jego podstawowym celem statutowym.

Muzeum zapewniło warunki organizacyjne, lokalowe i finansowe, które zabezpieczały realizację zadań statutowych, jednakże wysokość przyznawanych przez organizatora i pozyskiwanych środków uniemożliwiała realizację w pełnym zakresie zadań ujętych w koncepcji menadżerskiej Dyrektora Muzeum. Muzeum rzetelnie opracowało i realizowało własną strategię organizowania, prowadzenia i rozwoju działalności kulturalnej, realizując roczne plany wystawiennicze. Muzeum stosowało kontrolę zarządczą w obszarze: opracowania oraz kontroli realizacji strategii działania, budżetowania, a także kontroli realizacji budżetów i analizy kosztów. Rzetelnie i terminowo sporządzano plany finansowe i merytoryczne, zgodnie z wymogami statutowymi w tym zakresie, uwzględniając różne czynniki, w tym m.in. wysokość dotacji Organizatora (Zarząd Województwa Podkarpackiego) i od 2017 r. także preferencje potencjalnych odbiorców. Muzeum aktywnie działało w celu pozyskania przychodów własnych oraz wnioskowało o dofinansowanie ze środków będących w dyspozycji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Pomimo starań Muzeum, skuteczność pozyskiwania tych środków była niska.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie. W niniejszej kontroli zastosowano ocenę opisową.

² Dz. U. z 2017 r. poz. 862, ze zm, zwana dalej: ustawą o działalności kulturalnej.

W latach 2015-2017 Muzeum pozyskało środki finansowe na prowadzenie działalności kulturalnej i wydatkowało je zgodnie z przeznaczeniem, warunkami umów oraz efektywnie. Planowano i prowadzono działalność w zakresie i formach dostosowanych do możliwości finansowych. W okresie objętym kontrolą Muzeum osiągało dodatni wynik finansowy, nie posiadało zobowiązań wymagalnych i należności przedawnionych. Zrealizowane koszty były zgodne z planowanymi, poprzedzone były analizą rentowności poszczególnych przedsięwzięć i komórek organizacyjnych. Wydatki na zapłatę za usługi i dostawy od podmiotów wyłonionych w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych³ ponoszono legalnie i gospodarnie. Muzeum wydatkowało środki otrzymane w formie dotacji celowej zgodnie z warunkami umów o dofinansowanie. Rozliczenia otrzymanych dotacji celowych były sporządzane terminowo i rzetelnie; dokonano zwrotu niewykorzystanych środków. Jeden z obiektów Muzeum - siedziba Muzeum – Pałac biskupi nie był w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych co wynikało z zabytkowego charakteru budynku.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego.

1. Warunki organizacyjne, lokalowe i finansowe prowadzenia działalności kulturalnej

Opis stanu
faktycznego

1.1. Muzeum zostało utworzone Aktem erekcyjnym z 22 lipca 1954 r. oraz Uchwałą Nr II/15/58 z dnia 23 stycznia 1958 r. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie. Muzeum zostało wpisane do Rejestru Instytucji Kultury pod pozycją 5/99 w dniu 30 czerwca 1999 r. W Akcie erekcyjnym określono, że Muzeum jest samorządową instytucją kultury o charakterze naukowo-badawczym, gromadzącą zbiory w zakresie archeologii, historii, historii oświaty, sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego oraz historii szkła i przemysłu szklarskiego. Muzeum wpisano do Państwowego Rejestru Muzeów pod numerem PRM/75/03, co upoważnia Muzeum do używania określenia „Muzeum rejestrowane”.

(dowód: akta kontroli str. 4-6)

Sejmik Województwa Podkarpackiego („Sejmik”) Uchwałą Nr XXXVII/707/13 z dnia 26 sierpnia 2013 r., a następnie Uchwałą Nr XLVII/796/17 z dnia 28 grudnia 2017 r. nadał Muzeum Statut. Fakt nadania nowego Statutu odnotowano w Rejestrze Instytucji Kultury w dniu 19 stycznia 2018 r. Statut określił zakres działania Muzeum, sposób nadzoru, zarządzania i organizacji oraz zasady gospodarki finansowej. Ponadto zawierał on nazwę, teren działania i siedzibę instytucji kultury, zakres działalności, organy zarządzające i doradcze oraz sposób ich powoływania, określenie źródeł finansowania, zasady dokonywania zmian statutowych oraz postanowienia dotyczące prowadzenia działalności innej niż kulturalna.

(dowód: akta kontroli str. 7-17)

Organizację wewnętrzną Muzeum określał regulamin organizacyjny nadany przez Dyrektora tej instytucji, po zasięgnięciu opinii Organizatora, Rady Muzeum oraz Kolegium Doradczego.

³ Dz. U. z 2017 r., poz. 1579, ze zm.

Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie Uchwałą Nr 235/4510/09 z dnia 17 listopada 2009 r. wprowadził do stosowania Regulamin Organizacyjny Muzeum Podkarpackiego w Krośnie. Regulamin określał m.in. strukturę organizacyjną Muzeum, szczegółowe określenie działów i komórek organizacyjnych oraz przypisanych im zadań, zasady kierowania i zarządzania, sposób planowania, sprawozdawczości i sprawowania kontroli wewnętrznej. Określał także zasady współdziałania i podpisywania dokumentów oraz sposób realizacji zadań szczególnych.

(dowód: akta kontroli str. 18-28)

1.2. Muzeum funkcjonowało w czterech obiektach: budynku Pałacu Biskupiego przy ul. Piłsudskiego 16 w Krośnie, kamienicy przy ul. Piłsudskiego 14 w Krośnie (obiekt przyległy do Pałacu Biskupiego), kamienicy przy ul. Szczepanika 2 w Krośnie oraz skansenie położonym w miejscowości Trzcinica.

Pałac Biskupi – siedziba Muzeum posiadał powierzchnię całkowitą 2.335 m², z tego powierzchnia działalności wystawienniczej wynosiła 861,51 m² (tj. 37% powierzchni całkowitej), powierzchnia pracowni i magazynów – 586,38 m² (tj. 25% powierzchni całkowitej), a powierzchnia pozostałych pomieszczeń (biura, ciągi komunikacyjne, WC, pomieszczenia gospodarcze) – 887,11 m² (tj. 38% powierzchni całkowitej). Obiekt był wpisany do rejestru zabytków pod poz. A – 52.

Kamienica przy ul. Piłsudskiego 14 posiadała powierzchnię całkowitą 522,27 m², z tego powierzchnia działalności wystawienniczej wynosiła 244,44 m² (tj. 47% powierzchni całkowitej), powierzchnia pracowni i magazynów – 175,44 m² (tj. 33% powierzchni całkowitej), a powierzchnia pozostałych pomieszczeń (biura, ciągi komunikacyjne, WC, pomieszczenia gospodarcze) – 102,39 m² (tj. 20% powierzchni całkowitej). Obiekt był wpisany do rejestru zabytków pod poz. A – 1230.

Kamienica przy ul. Szczepanika 2 posiadała powierzchnię całkowitą 190,8 m², z tego powierzchnia działalności wystawienniczej wynosiła 48,6 m² (tj. 26% powierzchni całkowitej), powierzchnia pracowni i magazynów – 27,5 m² (tj. 14% powierzchni całkowitej), a powierzchnia pozostałych pomieszczeń (biura, ciągi komunikacyjne, WC, pomieszczenia gospodarcze) – 114,7 m² (tj. 60% powierzchni całkowitej). Obiekt był wpisany do rejestru zabytków jako element historycznego układu urbanistycznego zespołu staromiejskiego miasta Krosna pod poz. A – 376.

Skansen w Trzcinicy (obiekty kubaturowe) posiadał powierzchnię całkowitą 1918,95 m² i składał się z trzech obiektów – pawilonu wystawowego (pow. całkowita 1803,1 m²), pawilonu biletowego (pow. całkowita 28,7 m²) oraz budynku gospodarczego (pow. całkowita 87,15 m²). Powierzchnia działalności wystawienniczej skansenu wynosiła 546 m² (tj. 29% powierzchni całkowitej), powierzchnia pracowni i magazynów – 175,44 m² (tj. 9% powierzchni całkowitej), a powierzchnia pozostałych pomieszczeń (biura, ciągi komunikacyjne, WC, pomieszczenia gospodarcze) – 1197,51 m² (tj. 62% powierzchni całkowitej). Obiekty kubaturowe skansenu nie były obiektami zabytkami.

1.3. Żaden z użytkowanych przez Muzeum obiektów kubaturowych nie był ujęty w wykazie obiektów stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego, których prowadzona jest, jako podstawowa, działalność kulturalna

lub które dla takiej działalności zostały wybudowane i nie mogą być przeznaczone do prowadzenia wyłącznie innej działalności podstawowej⁴.

1.4. Stan prawny zbiorów oraz wszystkich nieruchomości wykorzystywanych przez Muzeum był w pełni uregulowany.

(dowód: akta kontroli str. 29-37, 191-292)

1.5. Muzeum – na podstawie statutu i regulaminu organizacyjnego – realizowało własną strategię organizowania, prowadzenia i rozwoju działalności kulturalnej, opartą na koncepcji menadżerskiej dyrektora Muzeum. Koncepcja ta wpisywała się w założenia strategii Samorządu Województwa Podkarpackiego odnośnie rozwoju działalności kulturalnej. Ze względu na brak wystarczających środków finansowych niemożliwa była realizacja części zadań ujętych w koncepcji, takich jak modernizacja stałych wystaw, wprowadzenie nowoczesnych technik audiowizualnych i digitalizacja zbiorów, remonty pomieszczeń przewidzianych do prowadzenia działalności kulturalnej, edukacyjnej i wystawienniczej w budynku przy ulicy Szczepanika oraz w nowo pozyskanym lokalu przy ulicy Piłsudskiego 14, przylegającym do budynku Muzeum. Nie dokonano także z tego powodu zakupów nowoczesnego sprzętu wystawienniczego i systemów zabezpieczeń spełniających wymagania niezbędne do prezentacji cennych eksponatów.

(dowód: akta kontroli str. 29-136)

1.6. Muzeum wdrożyło narzędzia kontroli zarządczej w obszarze opracowania, implementacji oraz kontroli realizacji strategii działania, budżetowania oraz kontroli realizacji budżetów i analizy kosztów. Podlegały one analizie realizacji budżetów, ze szczególnym uwzględnieniem zachowania płynności finansowej. Poprzez sprawozdawczość kwartalną z realizacji planów finansowych na bieżąco uzyskiwano informacje na temat rachunku kosztów, czy wyników z prowadzonej działalności finansowej Muzeum. W ramach tej kontroli prowadzono sterowanie wynikiem, planowanie płynności, kontrolę rentowności i poprawę wykorzystania istniejących już zasobów. Przekształcenie planów strategicznych w plany operacyjne, a następnie zadania, odbywało się w procesie budżetowania. Elementem tego systemu były: system sprawozdawczości wewnętrznej, kontrola budżetowa, planowanie operacyjne (budżetowanie). W Muzeum nie wdrożono takich narzędzi jak karta wyników czy ocena opłacalności projektów kulturalnych. Szczegółowa analiza efektów prowadzonej kontroli była przedstawiana Organizatorowi, w wyznaczonych terminach, w sprawozdaniach z realizacji planów za okresy kwartalne oraz półroczne w każdym roku działalności. Ponadto kierownicy poszczególnych działów Muzeum przedkładają co kwartał sprawozdania z realizacji swoich planów, dyrektorowi Muzeum.

(dowód: akta kontroli str. 29 – 37, 48 - 190)

1.7. Plany działalności sporządzane były przez poszczególne działy Muzeum (dwa razy w roku) w terminach określanych przez Dyrektora Muzeum. W oparciu o te plany częściowe sporządzane były corocznie dwa projekty rocznych planów finansowych i merytorycznych, które przekazywano do Organizatora w wyznaczonych terminach. Jedynymi uwagami przekazywanymi przez Organizatora co do pierwszego projektu planu były wnioski o zastosowanie

⁴ Tj. na podstawie art. 14a ust. 1 ustawy o działalności kulturalnej.

oszczędności. Drugie projekty planu były opracowywane w oparciu o planowane kwoty dotacji rocznej ustalonej przez Organizatora. Ostateczny plan był sporządzony po uchwaleniu projektu budżetu, po formalnym zatwierdzeniu wysokości dotacji. W okresie objętym kontrolą dotacja podmiotowa wystarczała na pokrycie wynagrodzeń i pochodnych, koniecznych przeglądów, zakup środków BHP, szkoleń oraz kosztów energii, gazu i paliw. Pozostałe wydatki na działalność merytoryczną (wystawy, spotkania, imprezy, warsztaty, konferencje, publikacje, materiały reklamowe itp.) były pokrywane z przychodów własnych Muzeum. Plany sporządzano w układzie rodzajowym kosztów, tj. w podziale na amortyzację, wynagrodzenia, energię, usługi obce, podatki, itp. W takim też układzie sporządzane były sprawozdania kwartalne z ich realizacji. Do planu finansowego corocznie był dołączany plan działalności, w którym było wycenione każde zadanie merytoryczne.

(dowód: akta kontroli str. 48 – 144, 430 - 448)

1.8. W ustalaniu planów działalności Muzeum brali udział wszyscy pracownicy merytoryczni, a przede wszystkim kierownicy działów, którzy pełnili funkcję kolegium doradczego Dyrektora. Plany roczne działalności opiniowane były przez Radę Muzeum. Przy tworzeniu oferty kulturalnej Muzeum kierowało się w dużej mierze oczekiwaniem odbiorców, możliwościami finansowymi, własnymi doświadczeniami, zasobami własnych zbiorów oraz po konsultacjach, w ramach współpracy, możliwościami ich wypożyczenia z instytucji muzealnych i paramuzealnych w Polsce oraz w Słowacji i na Węgrzech. Zapotrzebowanie na różnego rodzaju imprezy konsultowane było z nauczycielami szkół odwiedzających Muzeum. Bezpośredni nadzorujący Muzeum – Zarząd Województwa Podkarpackiego w żadnym zakresie nie brał udziału w ustalaniu planów działalności, ograniczał się do zatwierdzania planów Muzeum.

(dowód: akta kontroli str. 29-37, 430-448)

1.9. Muzeum przygotowywało budżety (kalkulacje kosztów) odrębnie dla wszystkich działów organizacyjnych, zadań i projektów (tj. np. imprez, wystaw, konserwacji, działalności oświatowej, zakupu muzealiów).

(dowód: akta kontroli str. 48-144)

1.10. Wydatki i koszty określone w zatwierdzonym przez Dyrektora Muzeum planie finansowym odpowiadały zakresowi planowanej działalności merytorycznej.

(dowód: akta kontroli str. 430-448)

1.11. W okresie objętym kontrolą Muzeum było informowane przez Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego (dalej: UMWP) o ostatecznej wysokości dotacji przewidywanej dla niego na dany rok, niezwłocznie po podjęciu przez Sejmik Województwa Podkarpackiego uchwały w sprawie budżetu województwa. Muzeum w corocznych planach finansowych uwzględniało, wskazane przez Marszałka Województwa Podkarpackiego, przyznane wielkości dotacji.

(dowód: akta kontroli str. 430-448)

W planach finansowych uwzględniano przychody z innych niż dotacje organizatora źródeł. Były to dotacje ze środków unijnych, środki własne (wpływy

z biletów i wydawnictw), środki otrzymane od osób fizycznych i prawnych oraz inne źródła przychodów takie, jak: najem i dzierżawa składników majątkowych, sprzedaż pamiątek itp.

(dowód: akta kontroli str. 430-448)

1.12. W latach 2015 – 2017 przychody własne Muzeum z tytułu sprzedaży biletów wstępu, biletów na organizowane imprezy, sprzedaży pamiątek i wydawnictw, reklam, wynajmu lokali i darowizn wyniosły łącznie 1 429 tys. zł, w tym uzyskano jedną darowiznę w wysokości 1 100 zł.

(dowód: akta kontroli str. 430-448)

1.13. Przychody uzyskiwane przez Muzeum z tych tytułów stanowiły w 2015 r. –13,7%, w 2016 r. 13,2% i w 2017 r. – 13,2% udziału w przychodach ogółem.

Muzeum w latach 2015-2017 wnioskowało o dofinansowanie ze środków będących w dyspozycji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W 2015 roku Muzeum złożyło do MKiDN łącznie osiem wniosków na łączną wnioskowaną kwotę 1.805,4 tys⁵, z czego pozyskano dofinansowanie w wysokości 25,8 tys. zł na realizację jednego zadania wskazanego we wniosku.

Muzeum złożyło do Samorządu Województwa wniosek o środki transgraniczne PL-SK na dofinansowanie zadania „Wspólne dzieje – wspólna edukacja – wspólna przyszłość”, o koszcie całkowitym 58.823,53 euro, w tym dofinansowanie –50.527 euro (zadanie uzyskało dofinansowanie).

W 2015 r. realizowano zadanie, dotyczące zabezpieczenia osuwisk w obrębie grodziska Wały Królewskie w Skansenie Archeologicznym Karpacka Troja, ze środków MSWiA (kwota dofinansowania w latach 2015-2016 – 4.151 tys. zł).

W roku 2016 złożono do MKiDN dwa wnioski na łączną wnioskowaną kwotę 55,3 tys. zł, które nie uzyskały dofinansowania⁶.

⁵ Dotyczyło to sfinansowania następujących zadań: 1) „Zakup kolekcji militariów i odznaczeń z XIX i XX w.”; wartość wnioskowanego dofinansowania – 47 tys. zł (brak dofinansowania); 2) „Zakup cennego obrazu Seweryna Bieszczada „W karczmie”; wartość uzyskanego dofinansowania – 25,8 tys. zł, tj. 60,1% wartości całkowitej zadania (w ramach Programu MKiDN „Kolekcje”, priorytetu 4 „Kolekcje muzealne”); 3) „Cykl koncertów muzyki XIX-wiecznej pt. „Salony Muzyczne” na Fortepianie Pleyela z 1862 r. oraz nagranie płyty; przewidywany budżet zadania – 63,5 tys. zł, w tym wkład własny – 13,5 tys. zł; brak dofinansowania ze względu na błąd formalny (w ramach Programu MKiDN „Wydarzenia artystyczne”, priorytetu „Muzyka”); 4) „Geofizyczne rozpoznanie stanowiska archeologicznego nr 8 w Lipnicy Dolnej, pow. Jasło”; wartość wnioskowanego dofinansowania – 39 tys. zł; brak dofinansowania; 5) „Nieinwazyjne badania na osadach obronnych z epoki brązu w Brzezówce, gm. Tarnowiec oraz w Kowalowych, gm. Jasło”; wartość wnioskowanego dofinansowania – 60 tys. zł; brak dofinansowania (w ramach Programu MKiDN Ochrona zabytków archeologicznych); 6) „Organizacja mobilnej wystawy czasowej pt. Karpacka Troja – wielki gród Słowian”; wartość wnioskowanego dofinansowania – 235,2 tys. zł; brak dofinansowania (w ramach Programu MKiDN „Dziedzictwo kulturowe”, priorytetu „Wspieranie działań muzealnych”); 7) „Krosno, Pałac Biskupi (XIV w.): remont więźby dachowej i dachu”; wartość wnioskowanego dofinansowania – 1.082 tys. zł; brak dofinansowania; 8) „Krosno, Pałac Biskupi (XIV w.): zakup i montaż instalacji systemu sygnalizacji włamania i napadu oraz sygnalizacji pożaru”; wartość wnioskowanego dofinansowania – 266,4 tys. zł; brak dofinansowania.

⁶ Dotyczyło to sfinansowania następujących zadań: 1) „Zakup unikatowej kolekcji broni i sztuki japońskiej”; wartość: 244,6 tys. zł, wkład własny: 61,2 tys. zł; brak dofinansowania (w ramach Programu MKiDN „Kolekcje muzealne 2017”); 2) „Kultura mierzanowicka w karpackiej części

Muzeum złożyło wnioski o dofinansowanie zadań ze środków Unii Europejskiej na łączną kwotę 275,5 tys. euro, które nie uzyskały dofinansowania⁷.

W roku 2017 Muzeum złożyło do MKiDN trzy wnioski w drugim naborze (styczeń 2018).

Muzeum złożyło w 2017 r. wnioski o dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej dwóch projektów:

1. „Archeologia żywa jako unikatowy produkt turystyki kulturowej Karpat” w ramach Programu Współpracy Transgranicznej INTERREG V-A Polska–Słowacja nr PLSK.01.01.00-IP.01-00-006/16, wartość projektu 1.411,3 tys. euro, wkład własny 93,4 tys. euro; Muzeum Podkarpackie w Krośnie – Partner Wiodący, Muzeum Okręgowe w Preszowie – Partner; projekt dofinansowany, w trakcie realizacji;
2. „Modernizacja obiektów zabytkowych w zespole staromiejskim w celu nadania nowej funkcji społeczno-edukacyjnej i kulturalnej” – fisza projektowa do Programu Rewitalizacji; projekt w trakcie przygotowania wspólnie z Cechem Rzemiosł Różnych i Gminą Krosno (po sporządzeniu zostanie złożony do RPO - 6.3.).

Ze wszystkich, złożonych do MKiDN wniosków, tylko jeden posiadał błędy formalne, w pozostałych 2 przypadkach Muzeum zabrakło od 1 do kilku punktów, do uzyskania akceptacji i dofinansowania.

(dowód: akta kontroli str. 9-80)

Ustalone
nieprawidłowości
i uwagi

Ocena częściowa

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Muzeum zapewniło warunki organizacyjne, lokalowe i finansowe do prawidłowej realizacji swoich zadań statutowych. Poziom finansowania Muzeum przez Organizatora pozwalał na prowadzenie bieżącej działalności statutowej jednakże nie zapewniał możliwości pełnej realizacji koncepcji menadżerskiej Dyrektora Muzeum pomimo, że Organizator zaakceptował tę koncepcję. Niska była też skuteczność pozyskiwania dodatkowych środków, pomimo starań Muzeum. Tylko jeden wniosek nie uzyskał akceptacji z przyczyn formalnych.

2. Realizacja zadań statutowych przez samorządową instytucję kultury

1. W 2015 r. Muzeum eksponowało ogółem 12 wystaw krajowych (5 stałych i 7 czasowych) i jedną zagraniczną, wydano dwa foldery i informatory, 22 plakaty i 2 serie wydawnicze. Zorganizowano 4 odczyty i prelekcje, 5 koncertów, 2

dorzeczka Wisły – opracowanie materiałów i synteza”; wartość: 69,2 tys. zł, wkład własny: 13,8 tys. zł; brak dofinansowania (w ramach Programu MKiDN „Ochrona zabytków archeologicznych”).

⁷ Dotyczyło to sfinansowania następujących zadań: 1) „Nasza świetlana przeszłość i przyszłość – od lnu do płótna”, mikroprojekt ze środków Euroregionu Karpackiego PL-SK; całkowita wartość projektu: 112,9 tys. euro; brak dofinansowania; 2) „Tacy sami teraz i przed wiekami – archeologia źródłem wiedzy o wspólnej przeszłości”, mikroprojekt ze środków Euroregionu Karpackiego PL-SK; wartość całkowita: 112,1 tys. euro; brak dofinansowania; 3) „Rewaloryzacja i modernizacja zabytkowych budynków Muzeum Podkarpackiego w Krośnie dla zachowania i prezentacji unikatowego dziedzictwa kulturowego regionu”, fisza projektowa do PO IiŚ, Oś VIII.1 „Ochrona dziedzictwa kulturowego i rozwój zasobów kultury”; całkowity koszt projektu: 10.800 tys. zł; brak dofinansowania.

Opis stanu
faktycznego

konkursy, 2 sympozja naukowe i 16 lekcji muzealnych. W 2016 r. Muzeum eksponowało ogółem 13 wystaw krajowych (5 stałych i 8 czasowych) i jedną zagraniczną, wydano dwa foldery i informatory, 20 plakatów i 3 serie wydawnicze. Zorganizowano 6 odczytów i prelekcji, 5 koncertów, 2 konkursy, 2 sympozja naukowe i 17 lekcji muzealnych. W 2017 r. Muzeum eksponowało ogółem 11 wystaw krajowych (5 stałych i 6 czasowych) i jedną zagraniczną, wydano dwa foldery i informatory, 21 plakatów i 3 albumy i inne wydawnictwa wydawnicze. Zorganizowano 4 odczyty i prelekcje, 2 koncerty, 2 konkursy i 9 lekcji muzealnych. Muzeum nie prowadziło planowania frekwencji na opisanych wyżej wydarzeniach.

W 2015 r. pozyskano 392 nowe muzealia i było 10.065 zwiedzających, w 2016 r. – 406 muzealiów i 16.212 zwiedzających oraz w 2017 r. – 405 muzealiów i 13.550 zwiedzających.

W latach 2015-2017 Muzeum eksponowało odpowiednio: 2.570, 2.813, 2.478 muzealiów w stosunku do zaewidencjonowanych odpowiednio: 47.999, 45.709, 44.490 w tym okresie⁸.

Eksponowane muzealia były zabytkami różnego typu, takimi jak: archiwalia, plakaty, fotografie czy fragmenty glinianych naczyń z czasów pradziejowych i średniowiecza. Większość zbiorów Muzeum ma charakter źródeł sensu stricto do badań naukowych i zbiory te rzadko bywają eksponowane na wystawach stałych i czasowych w odróżnieniu od obrazów, rzeźb, militariów, szkła, lamp naftowych i dobrze zachowanych zabytków archeologicznych. Ze względu na charakter Muzeum i rodzaj zabytków tylko 7% zaewidencjonowanych muzealiów było eksponowanych w okresie 2008-2017 (suma zaewidencjonowanych muzealiów – 444.994 szt., suma muzealiów nieeksponowanych – 415.514). Jak wyjaśnił dyrektor Muzeum, na ekspozycjach umieszczano tylko zabytki związane z tematyką danej wystawy, pozostałe przechowywane były w magazynach. Muzeum posiadało ograniczoną powierzchnię wystawienniczą, która ulegnie zwiększeniu po przeprowadzeniu remontu zakupionego lokalu przy ul. Piłsudskiego 14 oraz lokalu przy ul. Szczepanika 2.

W okresie objętym kontrolą Muzeum nie dokonywało kompleksowych zmian żadnej z wystaw stałych. Corocznie dokonywano niewielkich zmian przede wszystkim w zakresie liczby i rodzaju eksponowanych zabytków.

(dowód: akta kontroli str. 297-348)

2. Organizator Muzeum nie nałożył na nie obowiązku pomiaru efektywności prowadzonej działalności. Pomimo to Muzeum dokonywało oceny skuteczności podjętych działań w zakresie działalności wystawienniczej, oświatowej, wydawniczej, informacyjnej oraz aktywności zawodowej pracowników, a także odbiorców tych działań. Na podstawie sprawozdań kwartalnych oraz rocznych

⁸ Zmniejszająca się liczba zaewidencjonowanych eksponatów wynika ze zmiany sposobu liczenia wskazanego przez GUS do sprawozdań K-02 (sprawozdanie z działalności muzeum i instytucji paramuzealnej, sporządzane na podstawie art. 31 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1068, ze zm.) oraz właściwych na dany rok rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów w sprawie określenia wzorów formularzy sprawozdawczych, objaśnień co do sposobu ich wypełniania oraz wzorów kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych ustalonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej [tj. na 2015 r. – rozporządzenie z dnia 18 marca 2015 r. (Dz. U. poz. 561, ze zm.); na 2016 r. – rozporządzenie z dnia 15 marca 2016 r. (Dz. U. poz. 460, ze zm.); na 2017 r. – rozporządzenie z dnia 14 marca 2017 r. (Dz. U. poz. 837)].

określano efektywność, tj. liczbę zorganizowanych przedsięwzięć, liczbę zwiedzających, liczbę zakupionych eksponatów, wydanych publikacji, zorganizowanych konferencji naukowych, spotkań oraz przeprowadzonych badań naukowych. Analizowano wyniki pod kątem dotarcia do grup docelowych. Na podstawie sprawozdań kwartalnych oraz rocznych, a także przeprowadzonej analizy popytu określano efektywność zorganizowanych przedsięwzięć w stosunku do liczby zwiedzających i zainteresowania. Analizowano wpływ liczby zakupionych eksponatów, wydanych publikacji, zorganizowanych konferencji naukowych, spotkań oraz przeprowadzonych badań naukowych na frekwencję. Analizowano te działania pod kątem dotarcia do grup docelowych. Wyniki tych ocen znajdowały odzwierciedlenie w planach działalności na dany rok.

(dowód: akta kontroli str. 29- 37, 38- 47, 297- 403)

3.Oferta programowa Muzeum kierowana była do różnych grup wiekowych odbiorców. Większość ofert skierowana była szczególnie do młodych odbiorców, w tym nawet do dzieci przedszkolnych. W większości przedsięwzięć udział mogły brać wszystkie grupy wiekowe odbiorców. O przedsięwzięciach edukacyjnych Muzeum informowało poprzez zaproszenia, plakaty, artykuły prasowe, audycje radiowe i telewizyjne. Ponadto informacje były zamieszczane na stronie internetowej Muzeum, Twitterze, Instagramie i Facebooku. Ponadto corocznie Muzeum zamieszczało w Podkarpackim Informatorze Kulturalnym kalendarz imprez oraz ofertę lekcji i warsztatów muzealnych. Informacje o aktualnych wydarzeniach zamieszczane są także w dwumiesięczniku PIK-u i mediach lokalnych (portale, prasa, radio, tv). Muzeum w przypadku wydarzeń kulturalnych związanych z działalnością szkolną dodatkowo współpracowało z kuratorium oświaty i organami prowadzącymi szkoły, kierownictwem szkół i nauczycielami.

(dowód: akta kontroli str. 349-354)

4.Według dyrektora Muzeum, głównym czynnikiem, który wpływał na zakres i efektywność prowadzonej działalności merytorycznej były niewystarczające środki finansowe (w praktyce były to przychody własne Muzeum), a co za tym idzie także warunki lokalowe. Brak środków finansowych na remonty i wyposażenie oraz ograniczone w stosunku do potrzeb zatrudnienie, szczególnie związane z inwentaryzacją zbiorów i obsługą administracyjną (ze względu na gwałtownie powiększającą się ilość sprawozdań, opracowań itp.). W Skansenie konieczne jest zwiększenie zatrudnienia rzemieślników i obsługi zwiedzających. O tych potrzebach wielokrotnie był informowany Organizator.

Ze względu na wagę problemu podjęte zostały działania naprawcze w zakresie poprawienia warunków lokalowych. W 2015 r. Muzeum pozyskało nieodpłatnie od współwłaściciela piwnice przy ul. Szczepanika 2 na cele statutowe, a w 2017 r. zakupiło część zabytkowego budynku przy ul. Piłsudskiego 14 wraz z nieruchomością gruntową. Pozyskany obiekt, w przyszłości, zostanie przystosowany na cele wystawiennicze, magazynowe i specjalistyczną pracownię konserwatorską. W 2017 r., wraz z Cechem Rzemiosł Różnych w Krośnie, opracowano fiszę projektową do programu rewitalizacji przestrzeni regionalnej (RPO WP 6.3), z którego Muzeum planuje pozyskać środki finansowe na przystosowanie obiektu do ww. celów.

(dowód: akta kontroli str. 349-354)

5. Muzeum zlokalizowane było w zabytkowym Pałacu Biskupim (pozostałe obiekty zlokalizowane w Krośnie znajdowały się w fazie remontu i dostosowywania do potrzeb Muzeum.). W części, w jakiej konstrukcja budynku i jego zabytkowy charakter na to pozwoliły, obiekt był dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych ruchowo (toaleta i sale wystawowe na parterze). Dodatkowo możliwe jest zwiedzanie muzealnego dziedzinka. Pozostałe wystawy zlokalizowane są w pomieszczeniach na piętrach i położone na różnych poziomach, połączone wąskimi schodami. Przemieszczanie się osób niepełnosprawnych na piętrach było niemożliwe.

W Skansenie Archeologicznym Karpacka Troja w Trzcinicy wystawę oraz park archeologiczny zwiedzać mogły wszystkie osoby z dysfunkcjami z wyjątkiem niewidomych. Natomiast grodzisko (chaty i fragmenty wałów obronnych) z powodu charakteru obiektów oraz licznych schodów nie było dostępne dla osób niepełnosprawnych ruchowo i ze względów konserwatorskich nie będzie to możliwe bez zniszczenia substancji zabytkowej grodziska. W obiekcie Skansenu znajdowały się dwa audiodeskryptory. Przy siedzibie Muzeum w Krośnie oraz w Skansenie zapewniono miejsca parkingowe dla osób niepełnosprawnych oraz możliwość skorzystania z lokali gastronomicznych. Obiekt Skansenu wyposażono w pomieszczenie z przewijakiem.

(dowód: akta kontroli str. 191–292)

6. Muzeum dostosowało się do współczesnych standardów poprzez wprowadzenie nowych metod i środków technicznych takich jak: rejestracja online na stronie internetowej Skansenu, mobilna aplikacja w Skansenie, internetowa sprzedaż biletów, strony internetowe, media społecznościowe, plakaty i wirtualne zwiedzanie. Jak wyjaśnił Dyrektor, ze względów finansowych Muzeum nie posiadało audio- i video-przewodników, nie była też realizowana digitalizacja zbiorów (z wyjątkiem ewidencji elektronicznej zbiorów w programach Skezmak, Libra, Musnet). Wniosek o utworzenie pracowni do digitalizacji zbiorów, skierowany do MKiDN, został rozpatrzony negatywnie.

(dowód: akta kontroli str. 349 - 354)

7. Muzeum oferowało zwiedzającym liczne wydawnictwa, pamiątki i gadżety do nabycia w swojej siedzibie w Krośnie oraz w Skansenie w Trzcinicy (zaproszenia opisujące wystawy i wydarzenia, ulotki i foldery, informatory, reprodukcje itp.) – dokumentujące dokonania naukowe i odkrywcze Muzeum. Na terenie Skansenu zwiedzający mogli skorzystać z lokalu gastronomicznego.

(dowód: akta kontroli str. 349-354, 404-429)

8. Muzeum gromadziło informacje o frekwencji na poszczególnych wydarzeniach na podstawie wydanych biletów. Przygotowując nową ofertę edukacyjno-kulturalną na 2017 rok, Muzeum przeprowadziło badania ankietowe przy wykorzystaniu wyspecjalizowanej zewnętrznej firmy. Pozyskane dane z opracowania Muzeum zamierza ponadto wykorzystać przy realizacji projektu z POIiŚ pn. *„Rewaloryzacja i modernizacja zabytkowych budynków Muzeum Podkarpackiego w Krośnie dla zachowania i prezentacji unikatowego dziedzictwa kulturowego regionu”*.

(dowód: akta kontroli str. 349 - 403)

9. Z oferty Muzeum korzystali przede wszystkim mieszkańcy Krosna i regionu, a w szczególności z takich wydarzeń jak: wystawy czasowe, odczyty, prelekcje i spotkania muzealne. Muzeum podejmowało działania celem zatrzymania odbiorców, których udało się pozyskać wcześniej, między innymi poprzez ofertę programową opisaną wyżej, a także poprzez wprowadzenie w czerwcu 2017 r. programu Krośnieńska Karta Mieszkańca, przyjętego uchwałą Rady Miasta Krosna nr XXXIX/830/17 z dnia 31.01.2017 r. Jako partner projektu Muzeum udzielało zniżek w wysokości 10% od ceny biletu wstępu i opłaty za przewodnika. W celu pozyskania klienta zewnętrznego Muzeum uczestniczyło w akcjach Polskiej Organizacji Turystycznej i Ministerstwa Sportu i Turystyki, oferując zniżki w wysokości 50% w wybrane weekendy w roku. Muzeum organizowało corocznie, cykliczne imprezy plenerowe dla zwiedzających, które odwiedzane były przez zwiedzających nie tylko z regionu, ale także z zagranicy. Muzeum prowadziło pogładową ewidencję zwiedzających Skansen na podstawie oznaczenia powiatów z tablic rejestracyjnych samochodów.

(dowód: akta kontroli str. 297-348, 349-354)

10. W zakresie niwelowania barier kompetencyjnych, finansowych, szczególnie dla grup narażonych na wykluczenie, w dostępie do swojej oferty kulturalnej Muzeum oferowało zwiedzającym tzw. bilet rodzinny; poza tym – zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach⁹ – oferowany był wstęp do Muzeum w wybranym dniu tygodnia bezpłatnie. Muzeum nie uczestniczyło w programie MKiDN pn. *Kultura dostępna*, natomiast zróżnicowało ceny biletów wstępu (normalny, ulgowy), stosując zniżki w zależności od odbiorców (muzealnicy, emeryci, renciści, opiekunowie grup, kombataneci). Szczegółowe uregulowania zawarto w zarządzeniach dyrektora Muzeum, dotyczących m.in. muzealników, muzeów rejestrowych oraz dzieci do lat 7. Na koniec 2015 r. – wynik wynosił 206 tys. zł, na koniec 2016 r. – 228,3 tys. zł i na koniec 2017 r. – 105,4 tys. zł. W okresie objętym kontrolą nie wystąpiły zobowiązania wymagalne ani też należności.

(dowód: akta kontroli str. 349-354)

Ustalone
nieprawidłowości
i uwagi

Ocena częściowa

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Muzeum w okresie objętym kontrolą, realizowało zadania statutowe. Oferta programowa oraz obiekty Muzeum były dostosowywane do potrzeb lokalnej społeczności. Siedziba Muzeum – Pałac biskupi nie był w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych co wynikało z zabytkowego charakteru budynku.

Wydatkowanie środków na prowadzenie działalności kulturalnej

1. W okresie objętym kontrolą planowanie i prowadzenie działalności przez Muzeum było dostosowane do jego możliwości finansowych. Muzeum, we wszystkich latach objętych kontrolą, wykazywało dodatnie wyniki finansowe brutto. Przychody i koszty działalności bieżącej Muzeum, wynosiły odpowiednio: w 2015 r – 4.505,7 zł i 4.299,7 zł, w 2016 r. – 4.544,6 tys. zł i 4.316,3 tys. zł oraz w 2017 r. – 4.526,4 i 4.421,1 tys. zł. Nie występowały też zyski ani straty nadzwyczajne. Koszty na realizację przedsięwzięć programowych stanowiły

Opis stanu
faktycznego

⁹ Dz. U. z 2017 r., poz. 972, ze zm.

w 2015 r. – 16%, w 2016 r. – 15,5% i w 2017 r. – 12% rocznych kosztów działalności bieżącej.

(dowód: akta kontroli str. 430-448)

2. Muzeum zorganizowało w 2015 r. 13 wystaw czasowych (w tym 3 na zewnątrz Muzeum), w 2016 r. – 14 wystaw czasowych (w tym 2 poza Muzeum) i w 2017 r. – 13 takich wystaw.

W poszczególnych latach objętych kontrolą Muzeum ponosiło koszty na realizację przedsięwzięć programowych – w 2015 r. – 672,4 tys. zł, w 2016 r. – 668,9 tys. zł i w 2017 r. – 535,1 tys. zł.

Koszty utrzymania Muzeum wynosiły odpowiednio: 1.343,7 tys. zł, 1.149,8 tys. zł i 1.204,6 tys. zł. Koszty te mieściły się w wielkościach zaplanowanych w poszczególnych latach.

Szczegółowej kontroli poddano koszty organizacji wystaw czasowych (jednej w każdym roku objętego kontrolą):

- w 2015 r. – „Wyroby brązowe z epoki brązu z terenu Węgier” – koszt wystawy 30 tys. zł (łącznie 24 faktury, sprawdzone pod względem merytorycznym, formalnym i rachunkowym, opisano tryb zakupu i zatwierdzono do wypłaty);

- w 2016 r. – „Broń i sztuka Japonii” – koszt wystawy 15 tys. zł (łącznie 32 faktury, sprawdzone pod względem merytorycznym, formalnym i rachunkowym, opisano tryb zakupu i zatwierdzono do wypłaty);

- w 2017 r. – „Świat zmysłów” – koszt wystawy 12 tys. zł (łącznie 4 faktury, sprawdzone pod względem merytorycznym, formalnym i rachunkowym, opisano tryb zakupu i zatwierdzono do wypłaty).

Koszty poniesione na realizację wystaw czasowych odpowiadały zaplanowanym. W każdym przypadku określono okres trwania wystawy. Zakładano na etapie planowania przewidywaną strukturę wiekową odbiorców. Ze względu na charakter działalności nie planowano liczby zwiedzających, diagnozowano natomiast ryzyko niepowodzenia wystawy i w efekcie tych analiz realizowano takie wystawy, dla których ryzyko niepowodzenia było najmniejsze.

Jak wyjaśnił Dyrektor Muzeum, *„każdorazowo planując wystawę czasową, szacowano wydatki na organizację przedsięwzięcia, planując minimalne niezbędne koszty. Ponieważ Muzeum nie jest instytucją nastawioną na osiąganie zysków, z tego powodu nie sporządzano projektów organizacyjno-ekonomicznych poszczególnych wystaw. Wystawy organizowane w Muzeum na ogół nie przynoszą zysków. Są one formą realizacji zadań i celów misji muzeum”*.

(dowód: akta kontroli str. 449-455)

3. Koszty utrzymania bazy Muzeum w poszczególnych latach okresu objętego kontrolą wynosiły: w 2015 r. – 1.343,7 tys. zł, w 2016 r. – 1.149,8 tys. zł i w 2017 r. – 1.204,6 tys. zł.

Szczegółowej kontroli poddano dokumenty księgowe wydatków na utrzymanie bazy Muzeum (artykuły biurowe, media, materiały, usługi itp.):

- 138 dowodów zakupu w 2015 r. na łączną kwotę 234 tys. zł, co stanowiło 17,4% kosztów utrzymania bazy muzeum w tym roku;

- 156 dowodów zakupu w 2016 r. na łączną kwotę 191,3 tys. zł, co stanowiło 16,6% kosztów utrzymania bazy muzeum w tym roku;

157 dowodów zakupu w 2017 r. na łączną kwotę 199,2 tys. zł, co stanowiło 16,5% kosztów utrzymania bazy Muzeum w tym roku dotowanych przez organizatora (niedotyczących wynagrodzeń i pochodnych).

Wszystkie zbadane wydatki poniesione zostały w oparciu o przepisy art. 4d ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo zamówień publicznych.

(dowód: akta kontroli str. 456 – 479,529)

4. W okresie objętym kontrolą Muzeum otrzymywało łącznie 8 dotacji celowych na działalność bieżącą od Organizatora. W 2015 r. otrzymało cztery dotacje na łączną kwotę 240,9 tys. zł, w 2016 r. – dwie dotacje w łącznej kwocie – 231,8 tys. zł i w 2017 r. – dwie dotacje w łącznej kwocie 167,8 tys. zł.

Szczegółowej kontroli poddano po jednym z zadań realizowanych w każdym roku okresu lat 2015-2017. W 2015 r. zbadano 18% wydatków, w 2016 r. – 29% wydatków i w 2017 r. – 90% wydatków.

W 2015 r. Muzeum zrealizowało zadanie pn. „Zakup cennego obrazu Seweryna Bieszczada „W karczmie”” (umowa dotacji nr DO-I.502.2.3.5.2015.MB). Łączna wartość zadania wynosiła 42,8 tys. zł, w tym środki dotacji na działalność bieżącą z UMWP wynosiły 17,1 tys. zł (39,89%), a pozostała kwota – 25,7 tys. zł (60,11%) pochodziła z dotacji na wydatki majątkowe MKiDN. Środki z obu dotacji wykorzystano w całości zgodnie z przeznaczeniem.

W 2016 r. Muzeum zrealizowało zadanie pn. „Organizacja Europejskich Dni Dziedzictwa 2016: „Karpacka Troja – świadek czasów chrztu Polski”” (umowa dotacji nr DO-I.502.2.3.25.2016.PK). Łączna wartość zadania wynosiła 66,6 tys. zł, w tym środki dotacji z UMWP wynosiły 64 tys. zł (96,03%), a pozostała kwota – 2,6 tys. zł (3,97%) pochodziła ze środków własnych Muzeum. Środki z dotacji wykorzystano w całości zgodnie z przeznaczeniem.

W 2017 r. Muzeum zrealizowało zadanie pn. „VII Karpacki Festiwal Archeologiczny Dwa Oblicza – Trzcínica 2017” (umowa dotacji nr DO-I.502.2.3.13.2017.BR) Łączna wartość zadania wynosiła 151,3 tys. zł, w tym środki dotacji z UMWP wynosiły 150 tys. zł (99,13%), a pozostała kwota 1,3 tys. zł (0,87%) pochodziła ze środków własnych Muzeum. Środki dotacji wykorzystano w całości.

We wszystkich trzech poddanych kontroli, opisanych wyżej przypadkach, środki przyznane na realizację zadań zostały wydatkowane i rozliczone zgodnie z zawartą umową. Wydatki poniesione zostały w oparciu o przepisy art. 4d ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo zamówień publicznych.

(dowód: akta kontroli str. 480-500)

5. W 2015 r. Muzeum otrzymało sześć dotacji celowych na zadania i zakupy inwestycyjne w łącznej kwocie 2.493,2 tys. zł. (dotacja celowa na zadanie „Wspólne dzieje - wspólna edukacja-wspólna przyszłość” – wartość 30 tys. zł, dotacja z UMWP, dwie dotacje celowe na zadanie „Zakup cennego obrazu Seweryna Bieszczada „W karczmie”” – wartość 45,8 tys. zł, dwie dotacje celowe na zadanie „Zabezpieczenie osuwisk w obrębie grodziska Wały Królewskie w skansenie archeologicznym Karpacka Troja w Trzcínicy” – etap I z UMWP, dotacja celowa na zadanie „Wspólne dzieje wspólna edukacja” – wartość 143,2 tys. zł ze środków Programu Współpracy Transgranicznej PL SK).

W 2016 r. Muzeum otrzymało dwie takie dotacje w łącznej kwocie 2.065,4 tys. zł. (obie dotacje celowe z UMWP na zadanie „Zabezpieczenie osuwisk w obrębie grodziska Wały Królewskie w skansenie archeologicznym Karpacka Troja w Trzcinicy” – etap II).

W 2017 r. Muzeum otrzymało dwie dotacje w łącznej kwocie 2.133,1 tys. (obie dotacje na zadanie „Archeologia żywa jako unikatowy produkt turystyki kulturowej Podkarpacia” – wartość łączna 1.261,8 tys. zł, z tego 391,7 tys. zł z UMWP oraz 870,1 tys. ze środków Programu Współpracy Transgranicznej PL-SK).

Szczegółowej kontroli poddano po jednym zadaniu realizowanym z każdym z lat objętych kontrolą, wartość kontrolowanych zadań stanowiła w 2015 r. – 90%, w 2016 r. – 23% i w 2017 r. – 41% wartości wydatków inwestycyjnych w tych latach.

W 2015 r. Muzeum zrealizowało zadanie inwestycyjne pn. „Wykonanie właściwych prac stabilizacyjnych dla zadania „Zabezpieczenie osuwisk w obrębie grodziska Wały Królewskie w skansenie archeologicznym Karpacka Troja w Trzcinicy” (umowa dotacji nr DO-I.502.3.12.2015) Dotacja przyznana przez Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego. Łączna wartość zadania wynosiła 2.230,4 tys. zł, w tym środki dotacji z UMWP wynosiły 2.134,6 tys. zł (95,7%), a pozostała kwota 95,8 tys. zł (4,3%) pochodziła z dodatkowego dofinansowania zadania przez UMWP. Środki z obu dotacji wykorzystano w całości. Zadanie zostało w całości zrealizowane i rozliczone, a rozliczenie przyjęte przez UMWP. Wykonawców wyłoniono w oparciu o przepisy art. 39 ustawy – Prawo zamówień publicznych..

W 2016 r. Muzeum zrealizowało zadanie z 2015 r., opisane wyżej – II etap (umowa dotacji nr DO-I.3041.12.1.2016). Dotacja przyznana przez Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego. Łączna wartość zadania wynosiła 48,4 tys. zł. Zadanie zostało w całości zrealizowane i rozliczone, a rozliczenie przyjęte przez UMWP. Wykonawców wyłoniono w oparciu o przepisy art. 4d ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo zamówień publicznych.

Muzeum w terminie dokonało zwrotu części niewykorzystanej dotacji w kwocie 0,69 zł oraz zwrotu podatku VAT w kwocie 8,2 tys. zł.

W 2017 r. Muzeum zakupiło nieruchomość lokalową w budynku Cechu Rzemiosł Różnych w Krośnie ze środków dotacji w kwocie 871,3 tys. zł (94%) przyznanej przez Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego. Łączna wartość zadania wynosiła 923,6 tys. zł. Pozostała kwota 52,3 tys. zł (6%) pokryta została ze środków własnych Muzeum. Zakup został zrealizowany i rozliczony, a rozliczenie przyjęte przez UMWP.

(dowód: akta kontroli str. 501-528)

Ustalone
nieprawidłowości
i uwagi

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Środki na prowadzenie działalności Muzeum były wystarczające oraz były prawidłowo i efektywnie wydatkowane. Wysokość tych środków uniemożliwiała jednak pełną realizację zadań ujętych w koncepcji menadżerskiej Dyrektora Muzeum.

Prawo
zgłoszenia
zastrzeżeń

IV. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Rzeszowie.

Rzeszów, dnia 18 maja 2018 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Rzeszowie

Kontroler
Stanisław Tobolewski
główny specjalista k.p.
/-/

Dyrektor
Wiesław Motyka

/-/

.....
Podpis

.....
Podpis